

kooper! Soms weigert hij zijn blaadje te geven, als men hem geen afgepast geld aanbiedt.

De courantenventer koop zijne bladen bij honderdtallen in de straat der groote drukkerijen: *la rue du Croissant*. De prijzen wisselen naar den gemiddelden aftrek van het blad, den inhoud van het nummer van den dag, de nieuwsgierigheid der menigte en het uur der verschijning. Ter gelegenheid van rumoerige kamerzittingen, algemeene verkiezingen, geruchtmakende moor-

De courantenventer bij de omnibussen.

den enzoovoort, stijgt de prijs aanmerkelijk. Natuurlijk, is de verkoops prijs in het klein onveranderlijk. Alleen blaadjes van een en twee sous worden zoo in 't groot aan de *camelots* verkocht en dan nog niet alle. Bij gelegenheid dat wij over de dagbladen spreken, zullen wij uitvoeriger moeten zijn. Nu wijs ik slechts even op de courantenventers aan de stations der omnibussen. Zij hebben een langen stok in de hand, waaraan ijzeren veeren zitten. Daar-tusschen zijn dagbladen geklemd. Boven aan den stok is een bakje bevestigd, door-gaans een metalen doosje zonder deksel.

De imperiaal-reizigers nemen een dagblad van den stok en leggen hun koper-geld in het bakje. 't Middel is eenvoudig en praktisch.

Na den *camelot* met couranten komt de wandelende boekhandelaar u geestelijk voedsel aanbieden. Hij draagt armen vol nieuwe, onopengesneden boeken, die voor drie en een halven frank zijn verkocht en nu worden aangeboden voor tien of vijftien sous. 't Zijn, gedeeltelijk, onverkoopbare werken, meest romans of nouvelles: „*rossignols*”, naar ze in den boekhandel heeten. Maar, in de massa, zijn ook enkele exemplaren van zeer goede en zeer courante boeken. De binder, zijn bediende of, wat vaker gebeurt, een boek-